

KINH KIM SẮC ĐỒNG TỬ NHÂN DUYÊN

QUYỂN 6

Bấy giờ, Đồng tử Kim Sắc nghe các đao phủ bàn luận với nhau và thấy giá chém đang dựng ở chỗ đất đã đào, liền than:

–Khổ thay! Ta phải chịu nạn nguy hiểm này! Ta cảm thấy chán nản đối với lỗi lầm to lớn của sinh tử, muốn vui thích mong cầu đạo giải thoát. Nhưng thân ta không còn chỗ nương tựa, trong lòng lo sợ những điều hiểm ác hiện đến.

Trong khoảng thời gian ngắn, Đồng tử lại kêu than:

–Khổ thay! Ta đã đem hết sức mình mà không thể làm được việc gì! Hôm nay với thân người này còn có thể làm được điều gì lợi ích? Khổ thay! Ta nay ở trong biển sinh tử, lại còn bị trôi lăn cùng khắp. Ta đang đi trong sinh tử. Ta đang ở trong cánh đồng sinh tử, giữa các hiểm nguy, hối hả quay cuồng. Lại nữa, nay ta trở lại chỗ sinh tử rất hiểm ác, nay ta lại rơi vào chỗ sinh tử, nay ta lại rơi vào lưới lớn sinh tử. Lại nữa, nay ta lại rơi vào các địa ngục Dây đen, địa ngục Kêu gào lớn, địa ngục Nóng đốt, địa ngục Rất nóng, địa ngục A-tỳ...

Lại nữa, ta sẽ sinh vào loài súc sinh, vào các loài cầm thú: Voi, ngựa, chim chóc... Ta sẽ sinh vào loài ngựa quý, luôn chịu các khổ đói khát, không được thức ăn uống dư thừa và cả đại tiểu tiện cũng không thuận lợi. Sinh vào các đường này đều phải chịu khổ não. Xưa ta nghe Đức Phật Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác xuất hiện ở thế gian, như hoa Ưu-đàm-bát cao đẹp khó có được. Đức Phật Thế Tôn hiểu biết các luật pháp, hay chỉ bày giảng thuyết cho thế gian những pháp khó được ấy, chỉ trong một sát-na là đầy đủ hết.

Lại nữa, thân người khó được, mà nay ta đã được, lại sinh vào nơi cao quý, các căn không thiếu, không điếc, không câm ngọng, thân cũng không tật nguyên, sức lực đầy đủ, cũng có thể biết lời nói thiện, lời nói ác, nghĩa lý của các pháp. Nay ta xa Phật Thế Tôn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

không ai cứu giúp, lại không xa lìa được tám nạn, tuy được thân người nhưng thật uổng phí, không lợi ích, bây giờ ta biết làm sao! Đức Phật Thế Tôn là người rất thương xót chúng sinh, nay ở đâu? Nguyên xin Ngài có lòng lành lớn nghĩ nhớ đến con, thương xót con, nay con không còn nơi nương tựa, không người đỡ đầu, không người cứu giúp, không chỗ quay về, không nơi hướng đến, lại không có ngọn đuốc chiếu sáng, nạn khổ hiểm ác càng làm thêm đau khổ. Đức Thế Tôn với lòng thương xót lớn, nguyện xin Ngài mau biết đến cứu giúp con..

Than rồi, lại suy nghĩ: “Ta phước mỏng, nghiệp tội sâu dày, vì sao mà Đức Thế Tôn mau nhập Niết-bàn.” Lúc đang run sợ như vậy thì trí tuệ bỗng phát sinh, lại tiếp tục suy nghĩ: “Nếu Phật Thế Tôn đã nhập Niết-bàn thì trong hàng đệ tử của Phật, bậc có oai đức lớn là Tôn giả Đại Ca-diếp. Đức Như Lai đã giao phó Tôn giả gìn giữ giáo pháp, nay cũng lại nhập Niết-bàn. Ta nghe Tôn giả A-nan hiện đang gìn giữ giáo pháp của Như Lai, có thần thông lớn, đầy đủ oai đức lớn, luôn làm lợi ích lớn cho tất cả chúng sinh, che chở chúng sinh chưa từng dừng nghỉ. Tôn giả kia có lòng thương xót lớn, sẽ nghĩ đến ta đang chịu gian nan, khổ sở này. Nguyên xin Tôn giả lòng lành thương xót như Phật, mau đến cứu giúp.”

Nghĩ rồi lại khóc, nước mắt tuôn trào, lo sợ xoay vần trong sinh tử, thật hết sức đáng chê trách, phát khởi tâm mong cầu xuất ly bậc nhất, từ xa hướng về phía Tôn giả A-nan, tha thiết nói kệ:

*Trong đường sinh tử rất đáng sợ
Con thường không được sống an vui
Tôn giả A-nan đều biết rõ
Nguyện xin Tôn giả nghe lời này.
Phật Đấng Đại Bi, Nhất thiết trí
Giáo hóa sau khi nhập Niết-bàn
Pháp môn chánh: lợi ích chúng sinh
Giao phó Tôn giả Đại Ca-diếp.
Tôn giả kia đã làm lợi lạc
Giáo hóa xong việc nhập Niết-bàn
Lại đem pháp lợi ích thế gian
Phó chúc A-nan oai đức lớn.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tôn giả Ca-diếp tiếng vang khắp
Sau khi nhập Niết-bàn đến nay
Tôn giả đối thế gian bình đẳng
Làm lợi lạc cho khắp chúng sinh.
Ba cõi không chủ, làm chủ tế
Các người lo sợ, làm không sợ
Người mệt cho ở chỗ nghỉ ngơi
Khiến người không hướng, có hướng về.
Tôn giả với thế gian bình đẳng
Việc Đại sư làm đều làm được
Đệ tử Phật từng là thị giả
Đang gìn giữ chánh pháp Như Lai.
Thưa Thánh giả con đang bị nạn
Nếu không rũ lòng cứu giúp con
Ngoài Thánh giả còn ai để nương
Xin biết con đang bị nguy hiểm.
Đã có sinh thì phải có tử
Bậc trí không nên lo sợ chết
Tôn giả đối với vòng sinh tử
Biết rõ con đường nào giải thoát.
Nếu có thể ra khỏi tám nạn
Làm việc có lợi đến khi chết
Sát-na thành việc rất là khó
Do duyên này nên con buồn khổ.
Chư Phật ra đời bày các pháp
Nhưng mà tối thượng rất khó được
Hôm nay Tôn giả nên nghĩ đến
Quá khứ chính Phật đi hóa độ.
Lòng thương Tôn giả rất vững bền
Lòng lành thương xót không bỏ con
Vì các chúng sinh mà xuất hiện
Con hướng đến cầu đạo giải thoát.
Tôn giả oai lực, công đức lớn
Thường phát tâm lợi ích chúng sinh
Nay con bị đau khổ bức ép

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nguyện đem lòng lành khéo xét xem.
Nay con khốn khổ không ai cứu
Nguyện xin bậc mắt sáng chiếu soi
Tôn giả lòng lành mau hiện đến
Cứu giúp con khỏi nạn khổ này.*

Đồng tử Kim Sắc nói kệ này xong, Tôn giả A-nan vì muốn thành tựu lợi lạc cho khắp thế gian, nên phát sinh lòng yêu thương, xem xét các việc ưa muốn của vô lượng, vô biên chúng sinh, làm lợi ích liên tục không dứt, liền dùng Thiên nhãn quán thấy Đồng tử Kim Sắc rất đau khổ, không nơi nương nhờ. Quán như vậy rồi, Tôn giả phát tâm thương xót, phóng ra ánh sáng vi diệu chiếu khắp cung điện, thành, nước, tất cả cảnh giới đều được chiếu sáng. Rồi cùng năm trăm đại A-la-hán quyến thuộc, đều vận dụng thần lực, đồng thời bay vút lên cao như mây như lọng ở giữa hư không, hiện ra tất cả tướng tốt, ánh sáng vây quanh luân phiên chiếu khắp, rồi tất cả hương về rừng bồ thí chết.

Bấy giờ, vua A-xà-thế đứng trên lầu cao rộng tráng lệ, nhìn thấy Tôn giả A-nan cùng chúng Tỳ-kheo như tướng hình bán nguyệt, Tôn giả A-nan ngồi kiết già ở giữa, tất cả bay vọt lên hư không như mây như lọng, với tất cả sự trang nghiêm tốt đẹp, rất đáng yêu đi về rừng bồ thí chết.

Thấy rồi, nhà vua liền suy nghĩ: “Tôn giả A-nan chắc chắn vì Đồng tử Kim Sắc nên mới đến đây. Tôn giả đã đến ắt sẽ hiện tướng trang nghiêm lạ thường, muốn giảng thuyết pháp chưa từng có, ta nên mau đến đó.”

Khi ấy, nhà vua A-xà-thế hương về Tôn giả và A-la-hán cung kính đánh lễ, rồi từ lầu cao, đi xuống cùng với vô số trăm ngàn người thân cận vây quanh theo sau hương đến rừng bồ thí chết.

Lúc này, bốn vị quan giám sát đều tức giận, cầm kiếm cương bức mấy đao phủ và nói:

– Vì sao các ông cứ kéo dài việc này, không mau đem Đồng tử Kim Sắc kia trói vào giá chém?

Những đao phủ nghe nói sợ hãi liền bắt Đồng tử trói vào giá. Khi ấy, Đồng tử Kim Sắc lại càng nhàm chán những tội lỗi của sinh tử, không chỗ nương nhờ, liền nói:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Khổ thay, khổ thay! Hôm nay, nếu Tôn giả A-nan không cứu giúp con, con ắt bỏ mạng.

Lúc Đồng tử nói ra lời này, Tôn giả A-nan từ xa đi đến, liền phát ra tiếng để an ủi tất cả, rồi lại an ủi Đồng tử Kim Sắc:

–Con chớ lo sợ! Con là người hiền lành biết pháp luật, ta sẽ ngăn chặn việc phi pháp này cho con, giống như ngăn nọc độc rắn và khiến người rất ác ấy không được làm hại. Thế nên, ta sẽ giải thoát ách nạn này cho con, ta sẽ làm cho con được viên mãn ý nguyện như Phật Thế Tôn. Ta sẽ dùng cái thấy, biết của Phật, tùy theo căn cơ mà giảng bày, lại cũng như Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác, đem chánh pháp giao phó cho Tôn giả Đại Ca-diếp. Ta sẽ làm đúng theo lời dạy ấy, chân thật thi hành và nay sẽ giảng nói cho con. Pháp của các bậc có oai đức lớn đứng đầu trong hàng Thanh văn nói ra, nay ta sẽ làm cho con được mãn nguyện, ta sẽ chấm dứt nỗi lo sợ chết và tất cả nỗi lo sợ trong kiếp luân hồi cho con, ta sẽ nhổ sạch mũi tên hý luận nghi ngờ cho con, do xấu ác nên mắt trong sạch bị che phủ, ta sẽ dùng thuốc hay để chữa trị làm cho trong sạch, ngọn lửa sân giận của con sẽ được ta diệt trừ. Nay ta sẽ làm cho con xa lìa lòng tham, được trong sạch, ta sẽ làm cho con được gieo hạt giống tốt khắp nơi, ta sẽ kéo con ra khỏi bùn sinh tử, ta sẽ làm cho con vượt qua được biển khổ, ta sẽ làm cho con ra khỏi tận cùng tất cả hiểm nạn, ta sẽ làm cho con được giải thoát khỏi bị phiền não trói buộc, ta sẽ phá tan cửa chướng ngại cho con. Nói tóm lại, ta sẽ tùy theo hoàn cảnh mà làm mọi việc cho con. Con ở trong vô số trăm ngàn kiếp đã tu tập các pháp tối thượng khó được, nghĩa là đã diệt sạch phiền não, chứng quả A-la-hán, dùng lửa trí tuệ đốt cháy tất cả củi phiền não, sự chứng đắc được tăng cao, lìa được bệnh nghi ngờ, như cây đại thọ trải qua hơn ngàn năm khô mà chết được, phải dùng trí kim cang mới chặt tận gốc.

Bấy giờ, Tôn giả nói kệ:

*Tham, sân, kiêu mạn thường liên tục
Chảy vào biển ba cõi không cùng
Nương thuyền trí tuệ tinh tấn kia
Nay ta vì con làm khô cạn.
Sinh là khổ lớn, già là rã
Chết tức là nơi nguy hiểm nhất*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Trí tuệ kim cương rất sắc bén
Phá tan tất cả các núi khổ.
Trải qua cả ngàn ức số kiếp
Chịu khổ tu tập vẫn chưa thành
Hôm nay với điều khó được này
Khiến cho con được pháp vô lậu.*

Nghe Tôn giả A-nan nói kệ như vậy rồi, Đồng tử Kim Sắc như được sống lại, thân tâm an ổn, rất vui mừng, ngửa mặt lên hư không, một lòng thành kính hướng về phía Tôn giả, mắt nhìn không rời. Khi ấy, bốn vị quan giám sát gọi các đao phủ lại và nói:

–Các người nên biết! Các vị Tỳ-kheo này là người Từ bi. Nay từ hư không đến làm chướng ngại việc của chúng ta. Các ông nên mau trói Đồng tử vào giá chém, bằng không chúng ta trái lệnh của vua, tạo ra tội lỗi, thành việc làm vô ích.

Các đao phủ nghe rồi, đều sợ vợ con, quyến thuộc mất mạng, tức thời cùng nhau đưa Đồng tử Kim Sắc treo vào giá chém.

Tôn giả A-nan vội dùng thần lực, ngay trên giá chém, đặt một bánh xe như mặt trăng sáng, ánh sáng trong suốt, giữa vầng tròn lại hiện ra đài hoa sen xinh đẹp, rộng lớn. Do sức thần lực hộ trì của Tôn giả, làm cho Đồng tử Kim Sắc tự nhiên đến ngồi kiết già trên tòa hoa sen ấy. Sau khi ngồi yên, Đồng tử xem xét khắp nơi, thấy trong hư không có vô số trăm ngàn những Thánh hiền cùng lúc nói: “Lạ thay, lạ thay!” Và nói kệ:

*Lạ thay! Chánh pháp oai lực lớn
Nhất thiết trí Phật chưa từng có
Nay đệ tử Thanh văn cũng vậy
Hay làm việc thần biến Như Lai.
Tôn giả A-nan vào lúc này
Hiện rõ thần lực oai đức lớn
Việc làm giống như Bạc Thiện Thệ
Chánh pháp rộng lớn chưa từng có.
Ánh sáng mặt trời Phật tuy lặn
Oai quang Tôn giả vẫn chiếu soi
Các khổ bức ép đều diệt trừ*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Lạ thay! An lành hoan hỷ lớn.
Phước đức, trí tuệ, oai thần lớn
Ánh sáng rực rỡ rất trang nghiêm
Tôn giả giống như vàng trắng đẹp
Trong sáng xuất hiện giữa hư không.
Ánh sáng Thiện Thệ tuy đã lặn
Bóng tối dấu che khắp thế gian
Thần quang Tôn giả vẫn chiếu rọi
Chánh pháp ngày nay vẫn huy hoàng.
Phật báu tối thượng nay tuy ẩn
Đức khó nghĩ bàn đều viên mãn
Vật báu thế gian an lành lớn
Tôn giả A-nan có thể bày.*

Bấy giờ, Tôn giả A-nan ở trên hư không, giống như ánh trăng rằm mùa thu trong suốt, ánh sáng chiếu soi khắp tất cả. Lại như lọng mây hiện tướng thiện, trong sáng biến khắp cả, oai lực của ánh sáng hơn cả mặt trời. Tôn giả cùng với năm trăm đại A-la-hán thân cận vây quanh, đứng trên hư không nói kệ cho Đồng tử Kim Sắc:

*Như Lai Đại sư xuất thế gian
Là bậc tối thượng thật hiếm có
Bậc thầy cao cả của trời, người
Năm mắt thanh tịnh không chướng ngại.
Như Phật Thế Tôn xưa đã nói
Pháp môn liả khổ được thanh tịnh
Pháp này cho biết khổ do đâu
Tất cả khổ kia sẽ bị diệt.
Vì biết khổ nên đoạn nhân khổ
Liên có thể vượt qua pháp khổ
Tám Thánh đạo đúng lý tu hành
Hướng đến Niết-bàn được an vui.
Nay ta làm theo lời Phật dạy
Tất cả pháp khổ phải diệt trừ
Chánh trí sẽ phá tâm vô trí
Bỏ thân này rồi không sinh nữa.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sau khi nghe Tôn giả A-nan nói kệ, Đồng tử Kim Sắc dùng trí kim cang phá tan thân kiến cao như hai mươi ngọn núi, liền chứng quả Tu-đà-hoàn. Khi Đồng tử Kim Sắc chứng quả rồi, giống như người đi buôn được lợi lớn, như người làm ruộng được mùa, như người ra trận dũng mãnh được chiến thắng, lại được như bậc Chuyển luân thánh vương, phát sinh niềm vui mừng cao tột, liền chấp tay hướng về Tôn giả A-nan, nói kệ khen ngợi:

*Tôn giả A-nan con cúi đầu
Quay về nương tựa bậc cao cả
Cũng quy y các đệ tử Phật
Dựng cờ chánh pháp của Mâu-ni.
Lòng thương rộng lớn thật hiếm có
Lòng lành cao tột cũng hiếm có
Con nay bị khổ làm điên đảo
Tôn giả Từ bi khéo cứu con.
Tôn giả A-nan ở nơi này
Luôn nghe được khắp những tiếng kêu
Con bị khổ não không nơi tựa
Nhờ Tôn giả cứu được giải thoát.
Trong đường khổ não rất nóng bức
Nhờ sức Tôn giả nên mát mẻ
Tâm Từ bi như vầng trăng sáng
Mâu-ni xuất hiện như trăng rằm.
Con nay chứng đắc được các việc
Chẳng do cha mẹ, hay bà con
Tôn giả bạn lành đến cho con
Và làm cho con được lợi lớn.
Tôn giả khéo ngăn các đường ác
Lại chỉ bày pháp môn giải thoát
Làm khô cạn dòng chảy sinh tử
Phá tan đồng xương chứa như núi.
Sinh tử không có đầu, giữa, cuối
Phiền não chứa đựng các lo sợ
Dùng pháp bình đẳng trí kim cang
Tôn giả ra khỏi vòng sinh tử.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Vô thử đến nay bị chìm sâu
Mũi tên buồn trong tim chưa nhỏ
Nay gặp thầy thuốc lớn cao cả
Từ miệng sinh pháp là các bệnh.*

Khi ấy, các bậc Thánh hiền ở giữa hư không liền hướng về phía Tôn giả A-nan hết lòng tôn kính chiêm ngưỡng. Trong một khoảnh khắc, chỗ rừng bở thây chết tự nhiên loại bỏ tất cả đất, đá, sỏi, ngói, gạch gỗ ghê, bên trong bên ngoài được rưới nước hương Chiên-đàn, đốt các thứ hương thơm, dựng cờ, lọng và lâu báu, lại có nhiều y phục được trang sức bằng châu báu, các loại hoa thơm đẹp rải khắp mọi nơi. Nơi ấy, bỗng nhiên biến thành trang nghiêm thanh tịnh, giống như vườn Hoan hỷ của các cõi trời.

Lúc này, các Thánh hiền sắp đặt thật trang nghiêm với các thứ châu báu tốt đẹp, dùng tất cả vàng ròng tạo thành tòa Sư tử lớn và ghế báu để cho Tôn giả A-nan gác chân. Lại sắp xếp cho năm trăm A-la-hán, mỗi vị cũng có một tòa báu trang nghiêm.

Tôn giả A-nan từ trên hư không hạ xuống, đến ngồi ở tòa Sư tử.

Năm trăm A-la-hán cũng từ hư không hạ xuống, mỗi vị đều ngồi lên tòa của mình.

